

Arrest

nr. 176 069 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 20 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn geboren te Hameer Bakheet, gelegen in het Ghubaysh district van West-Kordofan. U woonde uw hele leven in dit dorp en ging tot de vijfde graad naar school. In 2012 diende u echter te stoppen met schoollopen omwille van religieuze problemen. U verklaart christen te zijn, ook uw ouders zijn christen en u weet niets anders dan daardoor ook zelf christen te zijn. In 2012 kreeg u namelijk voor het eerst problemen omwille van uw religie. Islamitische mensen die voor de overheid werken kwamen naar uw huis en verplichtten uw ouders en uw broer deel te nemen aan de islamitische feestelijkheden.

In 2012 werd u eveneens opgeroepen om uw legerdienst aan te vangen. Er kwamen soldaten naar het dorp maar u slaagde er in zich te verstoppen. Nadat u met schoollopen stopte, werkte u voor Mohamed Salim Ahmed, een welgestelde boer uit de regio. U stond in voor zo'n 130 van zijn geiten. U werkte voor hem in 2013 tot eind 2014. In 2013 kende u enige problemen op het werk. U werd ervan beschuldigd zijn dieren naar een naburige boerderij te hebben gebracht. U diende hiervoor voor de rechtbank te verschijnen van Um Zameel. U werd eind oktober veroordeeld tot een boete van 1500 Soedanese pond. U vermoedt echter dat deze beschuldiging slechts een drogreden was en dat uw religie de ware reden is waarom zij u voor de rechtbank wilden brengen. Uiteindelijk diende u eind 2014 omwille van deze religieuze problemen dan ook met uw werk te stoppen. In 2013 heeft u zich verloofd met Amal Mohamed, u denkt dat ook zij een christene is. U verklaart dat in november 2013 uw vader vertrokken is en u sindsdien geen nieuws meer van hem had. Ook hij verliet het dorp omwille van de problemen vanwege uw religie en u weet niet of hij vrijwillig het dorp verliet of onder dwang werd meegenomen. U besloot in juni 2015 eveneens het land te verlaten omwille van de aanhoudende problemen omwille van uw religie en omdat u niet de vrijheid kende om uw religie te praktiseren en te leren kennen. U wachtte tot u genoeg geld had verzameld en contacteerde daarna via een vriend een smokkelaar. Jullie vertrokken met de auto en u werd van auto naar auto overgeplaatst en telkens overgeleverd aan andere smokkelaars. U kon hen niet vragen waar u was en heeft dan ook geen idee via welke landen u naar België reisde. Toen u na uw vertrek uw moeder contacteerde vernam u dat ook uw broer verdwenen is. Uw moeder kon u niet zeggen of hij zelf het land had verlaten of werd opgepakt door de overheid. Na aankomst te België, vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 augustus 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw leven omwille van uw christelijke religie. Daarnaast verklaart u eveneens vervolging te vrezen omwille van uw dienstweigering. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering christen te zijn en derhalve evenmin aan uw verklaring om die reden vervolging te vrezen. Daarnaast kon u evenmin overtuigen vervolging te vrezen omwille van uw weigering uw dienstplicht te vervullen.

In eerste instantie haalt u vrees voor vervolging aan omwille van uw christelijke geloofsovertuiging. U slaagde er echter allerm minst in uw christelijke achtergrond aannemelijk te maken waardoor het niet aannemelijk is dat u om deze reden vervolging zou dienen te vrezen.

Het is vooreerst niet aannemelijk dat u uit een christelijke familie zou afkomstig zijn. U kan niet aangeven waar de christelijke roots van uw familie vandaan komen. U verklaart christen te zijn door geboorte aangezien uw ouders eveneens christen waren (gehoorverslag CGVS p.9) en uw hele familie christenen zijn (gehoorverslag CGVS p.21 en p.24). Anderzijds verklaart u niet te weten of uw grootouders christen waren en dat zelfs uw ouders er niet van op de hoogte waren of zij al dan niet christen waren (gehoorverslag CGVS p.22). Verder verklaart u van Hamar-origine te zijn maar niet te weten of er nog anderen binnen de Hamar christen zijn (gehoorverslag CGVS p.24). **Het is volstrekt niet aannemelijk dat u en uw familie zich, als christenen in een vijandelijke omgeving, niet bewust zouden zijn van uw achtergrond als christen en geen idee zou hebben waar deze, in uw omgeving als afwijkend beschouwde, overtuiging vandaan komt.** Dat uw ouders zelfs niet met overtuiging zouden kunnen aangeven of hun eigen ouders al dan niet christen waren doet reeds uw beweerde christelijke achtergrond volledig te niet. Gezien de precaire situatie voor christenen in Soedan, die blijkt uit de het administratief dossier toegevoegde informatie (USCIRF – Annual Report 2015), is het niet aannemelijk dat, indien iemand christen is, deze zich niet bewust zou zijn van zijn achtergrond. 97 Procent van de Soedanese populatie is moslim en er heerst een repressief en discriminerend klimaat voor niet-moslims, wat de laatste jaren alleen maar nog toenam in de vorm van arrestaties van priesters en kerken die worden gesloten of vernietigd. **Dat u, noch uw ouders, in een dergelijk klimaat enig zicht hebben op uw christelijke achtergrond en als een voldongen feit aannemen dat zij christen zijn, is volstrekt onaannemelijk.**

Verder heeft u geen enkele kennis van de christelijke religie en verklaart u dat ook uw ouders u er niets over hebben meegegeven. U verklaart uw ouders weliswaar gevraagd te hebben naar uw religie en hoe u die diende in de praktijk te brengen, maar hun enige antwoord daarop was dat zij niet vrij zijn om hun religie te beleven en dat hen niet de mogelijkheid werd geboden hier iets over te leren. Zij konden u derhalve niet verder op weg helpen met ook maar enige informatie over het christendom. U werd gevraagd wat uw ouders u er wel over konden vertellen maar ook hier bleek dat zij u niets over de religie bijbrachten, en er op hamerden dat zij niet vrij waren en u het land diende te verlaten om meer over de religie te leren. U verklaart dat uw ouders ook zelf niets over het christendom afwisten en u er niets over verteld of geleerd hebben (gehoorverslag CGVS p.21-22).

U verklaart niets af te weten van de praktijken en rites gangbaar bij de christenen en zelfs niet te weten of u al dan niet gedoopt bent (gehoorverslag CGVS p.22). U verklaart nog nooit te hebben gebeden en dat ook uw ouders geen gebed kenden (gehoorverslag CGVS p.23). Evenmin weet u wat de belangrijke christelijke feestdagen zijn en verklaart u dat dit niet gevierd werd binnen uw gezin. Wanneer u Pasen, één van de belangrijkste christelijke feestdagen, wordt genoemd, verklaart u dit niet te kennen. U verklaart over Jezus gehoord te hebben maar weet enkel en alleen dat hij een christen is. Wanneer wordt gevraagd of u iets hoorde over de manier waarop hij gestorven is, zei u dit wel aan uw ouders gevraagd te hebben maar dat zij dit niet wisten, en zij dit omschreven als een detail van de religie, dat ze niet konden kennen gezien ze zelfs de grote lijnen van het geloof niet kenden (gehoorverslag CGVS p.23). U verklaart dat u het christendom als de beste religie beschouwt, maar kunt geen afdoende verklaring geven waarom u daar zo over denkt. U wijst er enkel op dat u onder hen vrij zou kunnen leven. Dit wijst allerm minst op een persoonlijke afweging en overtuiging (gehoorverslag CGVS p.22 en p.25). **Hoewel uit de landeninformatie, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, wel degelijk de zeer moeilijke situatie voor christenen in Soedan blijkt, staat dit niet in de weg dat uw familie, indien zij een christelijke achtergrond zouden hebben, toch enige kennis van het geloof zou hebben opgedaan of in de beslotenheid van het gezin een aantal christelijke gebruiken zouden respecteren. Uit bovenstaande blijkt dat dit allerm minst het geval is waardoor er dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de christelijke overtuiging van u of uw familie. Uit deze verklaringen blijkt dan ook meer dan duidelijk dat zowel u als uw gezin geen enkele voeling hadden met het christelijk geloof. Het tart alle verbeelding dat zowel u als uw ouders zouden aannemen christen te zijn zonder zelfs over nog maar de minste basiskennis van dit geloof te beschikken en desondanks bereid zouden zijn de vervolging van de gemeenschap omwille van dit geloof te ondergaan.**

Daarnaast blijkt u geen enkele voeling te hebben met enige andere christenen in Soedan of de manier waarop christenen in Soedan worden bejegend. U verklaart niet te weten of er nog andere christenen woonden in het dorp en, indien die er zouden zijn, hen in elk geval niet te kennen (gehoorverslag CGVS p.13-14). Ook in de grotere regio verklaart u geen andere christenen te kennen en geen contact met andere christenen te hebben (gehoorverslag CGVS p.24). **Het meest frappante in deze is dat u niet met zekerheid kan zeggen of uw verloofde en haar familie al dan niet christenen zouden zijn.** U verklaart wel degelijk al contact te hebben gehad met haar familie en dat hun enige voorwaarde was dat u een toekomst diende te hebben (gehoorverslag CGVS p.17). **Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u als christen geen oog zou hebben voor de religie van uw toekomstige echtgenote en het geen onderwerp van discussie vormde of zij al dan niet christene is. Dit doet opnieuw in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering christen te zijn, of door de gemeenschap zo gepercipieerd te worden.**

Evenmin hoorde u over problemen die andere christenen kregen in Soedan, u veronderstelt alleen maar dat andere christenen dezelfde onderdrukking ondergaan als u (gehoorverslag CGVS p.24). Wanneer u gevraagd wordt of u op de hoogte bent of er op andere plekken in Soedan kerken zijn, haalt u enkel aan dat er in Zuid- Soedan wel kerken zijn. Hiermee toont u aan dat u niet op de hoogte bent van de toenemende repressie tegenover het christelijk geloof waarbij verschillende kerken werden vernield, wat blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (BBC News – Are Christians in Sudan facing persecution? – 22.06.2015). U geeft weliswaar aan dat de overheid vreest voor een verdere christianisatie van het land, maar weet niet welke maatregelen hiertegen worden genomen, of welke straffen officieel kunnen worden opgelegd omwille van het christelijk geloof (gehoorverslag CGVS p.26). **Dit gebrek aan voeling met uw geloofsgenoten ondermijnt opnieuw uw verklaring deel uit te willen maken van een christelijke geloofsgemeenschap. Bovendien verklaart u meermaals dat u uw land verliet, om op die manier de mogelijkheid te krijgen meer over uw religie te weten te komen. Echter, uit uw onwetendheid en uw verklaringen blijkt dat u nog geen enkele inspanning deed om de overtuiging omwille waarvan u verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten, beter te hebben leren kennen, nu u eindelijk de kans daartoe heeft.** U verklaart dat u hier nog de mogelijkheid niet toe kreeg aangezien u de taal niet spreekt maar u hier zeker de nodige stappen toe zal ondernemen wanneer uw procedure is afgehandeld (gehoorverslag CGVS p.23-24). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u, indien u uw land verliet om uw religie beter te leren kennen, in de zes maanden waarin u voorafgaand aan het gehoor voor het Commissariaat-generaal reeds in België verbleef, geen enkele mogelijkheid zou hebben gehad om iets over uw religie op te vangen. U verklaart één keer een kerk te hebben willen bezoeken maar dat deze net gesloten was (gehoorverslag CGVS p.24). Dit kan toch als een uiterst geringe inspanning worden beschouwd die geloofwaardigheid van uw beweerde verlangen om het christendom beter te leren kennen, onderuit haalt. Bovendien leert een simpele opzoeking op internet dat de volledige Bijbel online in het Arabisch beschikbaar is.

Uw geringe interesse in het christendom, eens in een veilige omgeving, ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw geloofsovertuiging.

Uit bovenstaande blijkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring christen te zijn. De persoonlijke vervolging die u om die reden zou hebben ondergaan is dan ook evenmin aannemelijk. Gezien u uw geloof niet aannemelijk kan maken is het derhalve ook niet aannemelijk dat u bloot zou staan aan dezelfde vervolging die christenen in Soedan dreigen te ondergaan. U verklaart sinds 2012 druk te hebben ondervonden door mensen in het dorp om zich te bekeren (gehoorverslag CGVS p.25), gezien u uw geloof niet aannemelijk kon maken, kan ook aan deze beweerde ondergang druk, geen geloof worden gehecht.

In tweede instantie haalt u aan uw legerdienst te ontlopen en ook om die reden vervolging te vrezen. Ook hier kan echter geen geloof worden gehecht aan het feit dat u omwille van uw dienstplichtontduiking vervolging zou dienen te vrezen zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève.

Er dient te worden op gewezen dat vrees voor strafvervolging omwille van desertie of dienstweigering in se geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van de voormelde Conventie van Genève uitmaakt. Een dienstweigeraar of deserteur kan pas als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève beschouwd worden als hij: (a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie; (b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn staat van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen; en/of (c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, nrs. 167-174).

Uit uw relaas blijkt echter niet dat één van de voormelde motieven aan de grondslag van uw desertie ligt. Wanneer u gevraagd wordt naar de redenen van uw desertie verklaart u niet te willen worden ingezet in het conflict in Darfur of Zuid-Kordofan om er uw eigen volk te vermoorden. Bovendien vreest u eveneens zelf te sneuvelen tijdens dit conflict of bij represailles van de rebellenbewegingen omdat u voor de overheid actief bent (gehoorverslag CGVS p.15). Uit uw gehoor blijkt echter niet dat u zich reeds actief zou hebben ingezet om deze conflicten een halt toe te roepen en vermeldt u nergens dat uw vermeende christelijke religie aan de basis van uw dienstweigering ligt. Nergens in uw gehoor geeft u blijk van enig activisme noch politiek, noch pacifistisch. **Zodoende maakt u geen melding van ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren op grond van een godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die uw dienstweigering zou voorschrijven.** U geeft weliswaar een inschatting van het risico dat u vreest te lopen maar blijft daarbij eerder op de vlakte en geeft niet aan wat het voor u persoonlijk onmogelijk maakt om uw legerdienst te vervullen.

Waar u vreest te worden ingezet in militaire acties in het conflict in Darfur - een conflict dat inderdaad gekenmerkt wordt door ernstige schendingen van het recht van de gewapende conflicten, en dat internationaal veroordeeld werd (Human Rights Watch – Country summary Sudan – januari 2015) - kan u echter niet aangeven waarom u vreest precies daar te zullen worden ingezet. U verklaart dat men in het leger in het begin enkel op die plaatsen wordt gestationeerd waar een conflict aan de gang is (gehoorverslag CGVS, p.15). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter ('CGVS, Cedoca – Themarapport militaire dienstplicht en PDF – 11.04.2003' en 'Ministerie van Binnenlandse Zaken – Algemeen ambtsbericht Sudan – juli 2015') dat men ruimschoots in de mogelijkheid voorziet om een niet-militaire dienstplicht te vervullen. Naast het officiële Soedanese leger of bij de Popular Defence Forces, kan men zijn dienst vervullen bij de politie of andere ordediensten, bij overheidsdiensten of bij publieke ontwikkelingsprojecten. Zelfs een training is mogelijk binnen maatschappelijke instellingen als ziekenhuizen of overheidskantoren. Slechts een klein percentage van de dienstplichtigen zou dienst doen in het leger. **U reikt het Commissariaat-generaal derhalve onvoldoende elementen aan om na te gaan of u daadwerkelijk dreigde ingezet te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.** U geeft geen concrete aanwijzingen in die richting, zodoende kunnen uw verklaringen louter worden beschouwd als veronderstellingen en vermoedens uwentwege.

Er is dan ook geen concreet element in uw asielrelaas dat ressorteert onder de beschermingsgronden voorzien in de Conventie van Genève. U blijkt te vrezen voor de mogelijke gemeenrechtelijke gevolgen van dienstweigering, waarbij kennelijk geen politieke, religieuze, etnische of conventiegerelateerde elementen een significante rol spelen.

Daarenboven kan ook aan uw dienstweigering als concrete motivering om uw land van herkomst te verlaten, getwijfeld worden. Uw kennis over de Soedanese legerdienst blijkt namelijk meer dan ondermaats. Van iemand die verklaart zijn land van herkomst te ontvluchten omdat hij weigert zijn legerdienst te vervullen kan op zijn minst verwacht worden dat men op de hoogte is van wat de legerdienst in zijn land van herkomst precies inhoudt, en wat de mogelijkheden zijn indien men weigerachtig staat ten opzichte van een actieve legerdienst als soldaat. U schiet hierin echter tekort. Zo weet u niet hoe lang de verplichte legerdienst in Soedan duurt, u verklaart enkel van oudere mensen te hebben vernomen dat men 20 of 25 jaar in dienst kan blijven vooraleer men op pensioen kan gaan, of een andere taak gegeven wordt. Wanneer u er wordt op gewezen dat men slechts voor een beperkte periode verplicht zijn legerdienst te vervullen, geeft u aan niet te weten hoeveel maanden of jaren men in dienst dient te gaan (gehoorverslag CGVS p.15). **Van iemand die het land ontvlucht omwille van zijn nakende legerdienst kan echter minstens worden verwacht dat hij op de hoogte is van wat hem te wachten staat. Dat u hier niets van afweet, ondergraaft de geloofwaardigheid dat u uw land van herkomst zou verlaten hebben uit vrees voor deze legerdienst.** Daarnaast bent u evenmin op de hoogte van de verschillende mogelijkheden binnen de legerdienst of de mogelijkheden om een vrijstelling van zijn legerdienst te verkrijgen. U ontkent dat de mogelijkheid bestaat een burgerdienst te doen en stelt dat men enkel, indien men studeerde, volgens zijn diploma zou kunnen werken (gehoorverslag CGVS p.16). Dit terwijl uit de toegevoegde bronnen blijkt dat men op verschillende burgerdiensten kan worden toegewezen en dat het zelfs mogelijk is een dienstvrijstelling af te kopen. Hieruit blijkt opnieuw uw uiterst gebrekkige kennis van wat u te wachten stond indien u in dienst zou treden, wat de geloofwaardigheid van uw verklaring het land te hebben verlaten om uw legerdienst te ontwijken, verder ondergraaft. Het valt binnen de verwachtingen dat men zich eerst afdoende informeert over wat zich te wachten staat indien men in zijn land van herkomst blijft vooraleer te overwegen het land te verlaten.

Vervolgens bent u evenmin op de hoogte van de gevolgen voor een dienstweigeraar of deserteur. U verklaart niet te weten wat de wet voorschrijft indien men deserteert of militaire dienst weigert. U verklaart enkel te weten dat men kan gevangen worden genomen of gefolterd (gehoorverslag CGVS p.16). Dit strookt echter niet met de wettelijke voorschriften gangbaar en toegepast in Soedan. Uit bovengenoemde informatie blijkt dat onttrekking leidt tot een boete of een gevangenisstraf van minimaal twee en maximaal vier jaar. In de praktijk zou dit echter amper worden toegepast maar wordt men onmiddellijk toegewezen aan een militaire trainingsplaats (zie informatie administratieve dossier). **Het gegeven dat u niet weet wat de legerdienst in Soedan inhoudt of wat de wettelijke consequenties zijn wanneer men zijn weigert, schaadt verregaand de geloofwaardigheid van uw verklaring het land te hebben verlaten uit vrees voor deze legerdienst - u weet namelijk niet waarvoor u precies op de vlucht bent.**

Tot slot haalt u eveneens een veroordeling aan voor de rechtbank van Um Zameel omwille van een conflict met uw werkgever. U werd veroordeeld tot een boete en verklaart voor uw werkgever te hebben gewerkt totdat uw schuld was afgelost (gehoorverslag CGVS p.27). Deze zaak lijkt daarmee afgerond maar u verklaart steeds gelijkaardige problemen te zullen ondervinden omwille van uw religie (gehoorverslag CGVS p.26). Vanuit de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw christelijk geloof, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat deze zaak tegen u werd aangespannen omwille van uw religie, eerder dat het over een puur gemeenrechtelijk conflict gaat tussen u en uw werkgever. Echter, eventuele verdere problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien kunnen dan ook niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming. **Wanneer u daarnaast over de algemene problemen in uw regio praat,** waarbij tot twee jaar geleden van tot tijd tot tijd rebellenbewegingen in uw regio voorbijkwamen en geld eisten van de inwoners, geeft u aan daar persoonlijk geen problemen door te hebben gekend (gehoorverslag CGVS p.6-7). In de landeninformatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nergens dat er sprake is van een intern gewapend conflict in West-Kordofan, zoals in Darfur of Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl wel het geval is. Bovendien bent u van Arabische origine terwijl het geweld in de regio voornamelijk gericht is op personen van niet-Arabische origine. Derhalve noopt ook de algemene situatie in uw regio niet tot een erkenning van vluchteling in de zin van de Conventie van Genève of tot het toekennen van een subsidiaire beschermingsstatus.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 mei 2016 een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” en van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)*”.

Verzoeker stelt dat hij behoort tot “*een gediscrimineerde minderheid op basis van zijn religieuze overtuiging*”. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal toegeeft dat “*de situatie van de christenen in Soedan precair is*”. Hij is van mening dat “*het mogelijk is dat een christen geen verdere informatie heeft over de achtergrond van de religieuze familiale context*” en dat “*iemand zijn eigen religie niet per se hoeft te praktiseren*”. Zijn onwetendheid over het christelijk geloof wijt hij aan het feit dat “*hij zijn religie niet actief uitoefende*”, waardoor “*hij inderdaad geen weet heeft van hoe het chrsitendom zich in feite uitdrukt*”.

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de bewijslast, de geloofwaardigheid van een asielrelaas en het voordeel van de twijfel. Hij klaagt aan dat “*geen enkel voordeel van twijfel gegeven (werd) aan de verzoeker, ondanks de algemene geloofwaardigheid van zijn relaas*”.

Vervolgens gaat verzoeker in op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en op artikel 3 EVRM. Hij stelt dat de subsidiaire bescherming beoordeeld wordt “*op basis van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst*”. Hij meent dat “*de analyse omtrent de veiligheidssituatie van Soedan*” geheel ontbreekt en dat het administratief dossier één document van “*Human Rights Watch*” bevat, “*maar de bestreden beslissing bevat geen enkele motivering met betrekking tot dit rapport*”. Volgens verzoeker is het “*niet voldoende is om een rapport van enkele pagina's toe te voegen aan het administratief dossier om blijk te geven van een analyse van de veiligheid ter plaatse*”. Hij citeert uit “*Human Rights and Democracy Report 2015 - Sudan*” van 21 april 2016, uit “*2015 Country Reports on Human Rights Practices - Sudan*” van 13 april 2016 en uit informatie van UNHCR. Hij besluit: “*Aangezien de tegenpartij geen analyse biedt van de veiligheidssituatie in de zone van de verzoeker, kan men er niet van uitgaan dat de verzoeker de nodige bescherming zou kunnen vinden in zulk een context*”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Vooreerst verklaart verzoeker vervolging te vrezen in Soedan omwille van zijn christelijk geloof.

2.4. Verzoeker maakt dit geloof echter geenszins aannemelijk. Zo bleek hij geheel onwetend over de praktijken en rites die gangbaar zijn bij christenen, wist hij niet of hij zelf al dan niet gedoopt is (gehoor, p. 22), verklaarde hij nog nooit te hebben gebeden en dat ook zijn ouders geen gebed kenden (gehoor, p. 23), herkende hij de christelijke feestdagen niet en wist hij over Jezus enkel dat hij een christen is. Hoewel uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat 97 procent van de Soedanese populatie moslim is en er een repressief en discriminerend klimaat heerst voor niet-moslims, wat de laatste jaren nog toenam in de vorm van arrestaties van priesters en kerken die worden gesloten of vernietigd, wist verzoeker niets over problemen die andere christenen zouden hebben gehad in Soedan (gehoor, p. 24) en bleek hij niet op de hoogte van de toenemende repressie tegenover het christelijk geloof waarbij verschillende kerken werden vernield. Waar verzoeker vaagweg aangaf dat de overheid vreest voor een verdere christianisatie van het land, blijkt dat verzoeker geen enkele overheidsmaatregel hiertegen kon noemen, noch welke straffen officieel kunnen worden opgelegd omwille van het christelijk geloof (gehoor, p. 26). Verder wist verzoeker niet waar de christelijke oorsprong van zijn familie vandaan komt (gehoor, p. 9, 21, 24), noch of zijn grootouders christen waren (gehoor, p. 22), noch of er anderen binnen van Hamar-origine christen zijn (gehoor, p. 24). Hij kon evenmin aangeven of er nog andere christenen woonden in het dorp (gehoor, p. 13-14) of in de grotere regio (gehoor, p. 24). Hij wist niet eens met zekerheid of zijn verloofde en haar familie al dan niet christenen zouden zijn (gehoor, p. 17), wat, gelet op het klimaat van onderdrukking van (de minderheid aan) christenen in Soedan, uiteraard geheel onaannemelijk is. Ten slotte beweerde verzoeker dat hij zijn land verliet om de mogelijkheid te krijgen meer over zijn religie te weten te komen, maar blijkt uit zijn verklaringen dat hij in België nog geen enkele inspanning deed om het christendom beter te leren kennen. Hij stelde één keer een kerk te hebben willen bezoeken maar dat deze net gesloten was (gehoor, p. 24). Dergelijke verklaringen kunnen er enkel op wijzen dat verzoeker het christelijke geloof niet belijdt is en niet tot de christelijke geloofsgemeenschap behoort.

2.5. Waar het verzoekschrift stelt dat *"het mogelijk is dat een christen geen verdere informatie heeft over de achtergrond van de religieuze familiale context"* en dat *"hij zijn religie niet actief uitoefende"*,

waardoor “hij inderdaad geen weet heeft van hoe het christendom zich in feite uitdrukt”, komt men niet verder dan losse beweringen die geenszins kunnen overtuigen. Immers het is niet aannemelijk dat een christene in een land waar 97 procent van de bevolking moslim is en er een repressief en discriminerend klimaat heerst voor niet-moslims, dermate onwetend is over zijn minderheidsreligie. Nog minder aannemelijk is dat verzoekers familie de geloofsgemeenschap niet kent en verzoeker geen weet heeft van andere christenen in zijn regio of hun problemen en dat zijn familie zelfs in private/familiale kring geen enkele christelijke gebruiken beoefenen en evenmin praten over hun geloof. Dat verzoeker tot op heden heeft nagelaten zich in België te informeren over zijn religie, hoewel hij tijdens zijn gehoor aangaf hiervoor zijn land te zijn ontvlucht, ondermijnt zijn geloofwaardigheid verder. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker christen was. Verzoekers vermeende problemen met zijn werkgever dat uitmondde in een veroordeling door de rechtbank van Um Zameel zijn – voor zover waarachtig- dan ook louter gemeenrechtelijk. Dat hij omwille van zijn christelijke geloof in de toekomstig veroordelingen zou oplopen is zonder enige grond.

2.6. Ten tweede stelt verzoeker vervolging te vrezen omdat hij zijn legerdienst ontlopen heeft.

2.7. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoeker vrees voor vervolging omwille van dienstweigering, gezien hij niet aantoonde bekend te zijn met de Soedanese legerdienst en de gevolgen voor een dienstweigeraar. Zo wist verzoeker niet hoe lang de verplichte legerdienst in Soedan duurt en verklaarde hij opvallend genoeg te hebben vernomen dat men 20 of 25 jaar in dienst kan blijven vooraleer men op pensioen kan gaan of een andere taak gegeven wordt (gehoor, p. 15). Hij ontkende dat de mogelijkheid bestaat een burgerdienst te doen (gehoor, p. 16) en verklaarde verzoeker niet te weten wat de wet voorschrijft indien men deserteert of militaire dienst weigert (gehoor, p. 16). Verzoeker toont dan ook niet aan op enigerwijze bekend te zijn met het leger en aldus evenmin dat hij opgeroepen werd of daadwerkelijk zijn legerdienst moest vervullen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat men op verschillende burgerdiensten kan worden toegewezen en dat het zelfs mogelijk is een dienstvrijstelling af te kopen. Uit voornoemde informatie blijkt dat onttrekking leidt tot een boete of een gevangenisstraf van minimaal twee en maximaal vier jaar, doch dat dit in de praktijk amper wordt toegepast en men onmiddellijk toegewezen wordt aan een militaire trainingsplaats. Voor zover verzoeker de ingrijpende beslissing nam om zijn land van herkomst te ontvluchten en in een ander land internationale bescherming aan te vragen en een nieuw leven op te bouwen, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat dit een weloverwogen beslissing is. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker onbekend is met fundamentele elementen als de inhoud van de legerdienst in zijn land, van wat de mogelijkheden zijn indien men weigerachtig staat ten opzichte van een actieve legerdienst als soldaat en van de (wettelijke) gevolgen van dienstweigering of desertie. Zoals gesteld kan niet blijken dat ook deze asielmotieven waarheidsgetrouw zijn en geleid hebben tot verzoekers vertrek uit zijn land.

2.8. Hoe dan ook, voor zover al geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging omwille van dienstweigering -wat niet het geval is-, benadrukt de Raad dat het iedere soevereine staat toekomt de militaire dienstplicht op zijn grondgebied vrij te regelen en dat een vervolging of een bestraffing omwille van een weigering deze dienstplicht te vervullen, in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen onderworpen zijn, in principe niet kan worden aanzien als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 168).

Een dienstweigeraar of deserteur is immers pas een vluchteling als hij vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie; tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn land van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen; is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 169-173). Nergens in zijn gehoor geeft verzoeker blijk van enig activisme, noch politiek, noch pacifistisch, noch blijken onoverkomelijke gewetensbezwaren.

2.9. Waar verzoeker aangaf te vrezen dat hij zal worden ingezet in militaire acties in het conflict in Darfur (gehoor, p. 15) - een conflict dat inderdaad gekenmerkt wordt door ernstige schendingen van het recht van de gewapende conflicten, en dat internationaal veroordeeld werd -, wijst de Raad op de informatie in het administratief dossier ("CGVS, Cedoca - Themarapport militaire dienstplicht en PDF" van 11 april 2003 en "Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemeen ambtsbericht Sudan" van juli 2015) waaruit blijkt dat men ruimschoots in de mogelijkheid voorziet om een niet-militaire dienstplicht te vervullen. Naast het officiële Soedanese leger of bij de Popular Defence Forces, kan men zijn dienst vervullen bij de politie of andere ordediensten, bij overheidsdiensten of bij publieke ontwikkelingsprojecten. Zelfs een training is mogelijk binnen maatschappelijke instellingen als ziekenhuizen of overheidskantoren. Slechts een klein percentage van de dienstplichtigen zou dienst doen in het leger.

2.10. Verzoeker brengt aldus geen elementen aan waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk dreigde ingezet te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. Waar de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.13. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.14. Ten slotte waar verzoekende partij stelt dat de veiligheid in zijn streek niet grondig onderzocht werd blijkt uit het administratief dossier dat verzoekende partij bijzonder vaag en weinigzeggend is over de situatie in zijn streek.

Vooreerst wijzigde verzoeker zijn verklaringen over het gebied waarvan hij afkomstig is ("*Hoe komt het dat u daarnet eerst zei dat het in Zuid-Kordofan was en niet in West-Kordofan?*", "*Waarschijnlijk was het fout geschreven, de eerste keer dat ik kwam zei ik in West-Kordofan*" CGVS-gehoor p.5) en voorts blijkt dat verzoeker zijn beweerde -maar ongeloofwaardige- religieuze reden en zijn, eveneens ongeloofwaardige, oproeping voor de legerdienst, als de "*voornaamste redenen*" van zijn vertrek aanhaalt. Hij stelt er "*was ook de oorlog, maar dat was niet alleen voor mij, het heeft invloed op iedereen. Nu, in Soedan, het algemene probleem is in Zuid-Kordofan en Darfur. We zagen al voor jaren conflicten, we kennen de oorzaak en het probleem niet maar het zal niet ophouden*".

Wanneer der concreet ingegaan wordt op de situatie in zijn streek stelt verzoeker "*Had u persoonlijk enige problemen met hen?*" "*Met de rebellenbewegingen?*" *Nee. Als ze naar het dorp komen gaan we naar de bosjes, we verstoppen ons. Enkel uit voorzorg. Als ze komen kan ook het leger komen en dan kan er een conflict zijn.*" "*Is dat al gebeurd in de regio. een confrontatie tussen het leger en de bewegingen?*" "*In de regio waar ik woon is er geen leger of politie, als de bewegingen naar het dorp komen, komen ze van plaatsen in de buurt zoals Ghobaysh.*" "*Waren daar dan al gevechten of aanvallen. in Ghobaysh?*" "*Daar wel.*" "*Weet u wanneer?*" "*In 2004.*" "*Nog na 2004?*" "*Daarna was er ini Al Laid, dat is in het zuidwesten, daar was er een conflict tussen de rebellen en het leger.*" "*Wanneer was dat dan?*" "*In dezelfde periode, in 2004.*" "*In de laatste jaren was het dan rustiger?*" "*Er is een aanwezigheid van de rebellenbewegingen, ze komen en gaan maar ik weet niet of er nog een conflict was.*" "*Hoe vaak kwamen die bewegingen naar uw dorp?*" "*Ze kwamen regelmatig tot 2013 en 2014, als ze voorbij komen, komen ze door het dorp en bewegen zich in het dorp en schieten soms.*"

“Waarom zorgen die bewegingen voor problemen, wat willen ze precies?” “Ik weet het niet.” “Geen idee waarvoor ze striiden?” “Ik weet niet waarom maar als ze komen naar het dorp hoor ik mensen zeggen dat het het leger is voor de Sudanese bevrijding of JEM.” “Waarom striiden ze tegen de Soedanese overheid?” “Ik weet het niet.”

2.15. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Verzoeker voert evenmin geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar West-Kordofan, Soedan, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. Verzoekers verklaringen zijn vaag en evasief en er kan geenszins blijken dat hij een uitzonderlijk onveilige situatie in Zuid-Kordofan jarenlang heeft meegemaakt. Immers er kan verwacht worden dat een veehoeder met enkele jaren scholing en die opgroeit in een familie en een dorp, weet wat er in het dorp gebeurt. Dergelijke zaken behoren tot de publieke gebeurtenissen die op markten en onder de gemeenschap wordt besproken. Verzoeker brengt dit niet aan.

2.17. De citaten in het verzoekschrift uit *“Human Rights and Democracy Report 2015 - Sudan”* van 21 april 2016, uit *“2015 Country Reports on Human Rights Practices - Sudan”* van 13 april 2016 en uit informatie van UNHCR, bevestigen weliswaar de precaire situatie in Darfur, Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl - zoals ook blijkt uit de informatie dienaangaande in het administratief dossier -, maar verzoeker brengt geen informatie aan over een binnenlands gewapend conflict in West-Kordofan. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK